

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 32.

Vydána dne 23. prosince 1956

Cena Kčs 1,50.

O B S A H.

(60. — 62.) 60. Zákonné opatření, jímž se mění některé předpisy o platových poměrech státních zaměstnanců a o působnosti ministrů a ústředních úřadů při provádění státní mzdové politiky. — 61. Zákonné opatření o těžbě rašelin. — 62. Vyhláška o úplném znění vládního nařízení č. 17/1954 Sb. o platových poměrech zaměstnanců státního aparátu.

60.

Zákonné opatření předsednictva Národního shromáždění

ze dne 13. prosince 1956,

jímž se mění některé předpisy o platových poměrech státních zaměstnanců a o působnosti ministrů a ústředních úřadů při provádění státní mzdové politiky.

Předsednictvo Národního shromáždění republiky Československé usneslo se podle § 66 ústavy na tomto zákonném opatření:

Čl. I.

Zákon č. 66/1950 Sb., o pracovních a platových poměrech státních zaměstnanců, se mění takto:

1. § 2 odst. 2 druhá věta zní:

„Vláda nebo orgán jí k tomu zmocněný také upraví pracovní a platové poměry těchto zaměstnanců; než se tak stane, platí pro ně dosavadní předpisy.“

2. § 14 zní:

„Pracovní příjmy zaměstnanců upraví podle všeobecných zásad státní mzdové politiky vláda nebo orgán jí k tomu zmocněný.“

3. § 32 se škrtná.

Čl. II.

Vládní nařízení č. 17/1954 Sb., o platových poměrech zaměstnanců státního aparátu, se mění takto:

1. § 3 zní:

„Systemisace osobních stavů, funkcí a funkčních platů.

Systemisace stanoví osobní stavy zaměstnanců a jejich platy podle obtížnosti, rozsahu a společenského významu úkolů jimi obstarávaných tak, že pro jednotlivé rozpočtové organizace, po případě pro určité skupiny těchto organizací nebo pro jednotlivé skupiny zaměstnanců stanoví

a) nomenklaturu funkcí a funkčních platů s charakteristikou funkční činnosti a předpoklady potřebnými pro zastávání stanovených funkcí (kvalifikační předpoklady),

b) celkový počet funkčních míst a druh funkcí podle nomenklatury funkcí a funkčních platů,

c) celkový náklad na funkční platy.“

2. V § 4 odst. 1 se škrtná druhá věta a první věta odstavce 3 zní:

„Zaměstnance na ostatní funkční místa ustanovuje a z nich odvolává, pokud není dále

stanoveno jinak, vedoucí rozpočtové organizace, spravující příslušný systemisovaný osobní stav, nebo orgán jím k tomu zmocněný.“

3. § 5 zní:

„Zvyšování odborných znalostí zaměstnanců.

Vedoucí jednotlivých rozpočtových organizací a vedoucí jejich organizačních složek jsou povinni všestranně se starat o stálé zvyšování politické a odborné úrovně zaměstnanců, zejména jsou povinni organisovat ve spolupráci s orgány Revolučního odborového hnutí odborné kursy, semináře a jiné vhodné způsoby školení, které by zaměstnancům umožnily doplnit si potřebné znalosti, a na základě pravidelného hodnocení pracovních výsledků zaměstnanců soustavně pečovat o jejich správné rozmístění.“

4. § 6 zní:

„Funkční platy se stanoví podle zásad uvedených v § 3 pro jednotlivá funkční místa zásadně platovým rozpětím.“

5. § 7 zní:

„(1) Výši funkčního platu určí jednotlivému zaměstnanci v rámci stanoveného platového rozpětí orgán příslušný k ustanovení zaměstnance s přihlédnutím k rozsahu a obtížnosti vykonávané funkce, k jeho odborné kvalifikaci a k dosavadním výsledkům jeho činnosti. Pokud je podle platných předpisů příslušna k ustanovení zaměstnance vláda, určuje výši jeho funkčního platu příslušný člen vlády. Zaměstnanec, který nespĺňuje stanovené kvalifikační předpoklady, se určí funkční plat zpravidla dolní hranicí platového rozpětí a nad tuto hranici jen úměrně k stupni dosaženého vzdělání a praxe s přihlédnutím k pracovním výsledkům.

(2) Funkční platy musí být určeny tak, aby celkový náklad na funkční platy systemisovaný podle § 3 písm. c) nebyl překročen.

(3) Zaměstnanec, který nespĺňuje kvalifikační předpoklady pro nedostatek vzdělání,

se určí při ustanovení na funkční místo způsob, jak si má doplnit znalosti potřebné pro výkon příslušné funkce, a přiměřená lhůta k tomu.

(4) Absolventům škol, ustanoveným bez předchozí praxe, se funkční plat stanoví v rámci zvláštních sazeb pro to určených (nástupní plat). Výši nástupního platu a délku doby, po kterou nástupní plat přísluší, stanoví nomenklatura funkcí a funkčních platů.“

6. § 8 druhá věta zní:

„Při změně funkčního platu zaměstnance přísluší mu funkční plat v nové výši od prvního dne měsíce následujícího po dni, kdy nastala skutečnost odůvodňující tuto změnu (při změně výše platu v rámci platového rozpětí od prvního dne měsíce následujícího po dni rozhodnutí), a je-li tímto dnem první den v měsíci, již od tohoto dne.“

7. § 9 zní:

„Osobní plat.

(1) Zvlášt vynikajícím odborníkům, kteří vykazují mimořádně úspěšné pracovní výsledky, může příslušný ministr (vedoucí ústředního úřadu) a u zaměstnanců národních výborů rada krajského národního výboru přiznat místo funkčního platu osobní plat.

(2) Nejvyšší hranici, do které lze přiznat osobní plat, a celkovou částku, o kterou lze pro poskytování osobních platů zvýšit celkový náklad na funkční platy, stanoví pro obor jednotlivých ústředních úřadů a pro aparát rad národních výborů všech stupňů v jednotlivých krajích vláda nebo orgán jí k tomu zmocněný.“

8. § 10 zní:

„Příplatek za zastupování.

Zaměstnanec, který na služební příkaz zastupuje zaměstnance na funkčním místě s vyšším funkčním platem po dobu delší 4 týdnů, obdrží za dobu zastupování přesahu-

jící 4 týdny příplatek ve výši 15 % svého funkčního platu. Funkční plat s tímto příplatkem nesmí převýšit funkční plat, který by příslušel zastupujícímu zaměstnanci, kdyby byl ustanoven na příslušné funkční místo.“

9. § 11 zní:

„Zaměstnancům, kteří trvale pracují v prostředí, v němž je mimořádně ohroženo jejich zdraví, lze přiznat nebezpečnostní příplatek podle míry ohrožení zdraví.“

10. § 12 odst. 2 zní:

„(2) Blížší předpisy vydá příslušný ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí a s příslušným orgánem Revolučního odborového hnutí; jde-li o předpisy platné pro obor více ústředních úřadů, ministerstvo financí v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a s Ústřední radou odborů.“

11. § 13 zní:

„P r é m i e.

Za prokazatelné úspory nebo lepší hospodářské výsledky, kterých zaměstnanci dosáhli svou zásluhou, mohou být poskytovány prémie podle zásad schválených vládou nebo orgánem jí k tomu zmocněným.“

12. § 16 odst. 4 zní:

„(4) Zaměstnancům ustanoveným na funkčních místech, pro která je vzhledem k povaze funkční činnosti těchto zaměstnanců stanoven funkční plat již s přihlédnutím k práci konané nad stanovenou pracovní dobu, se poskytne náhradní volno toliko za práci přes čas konanou v noci a ve dnech pracovního klídu.“

13. Do § 16 se vkládá nový odstavec 5 tohoto znění:

„(5) Za pracovní pohotovost nařízenou nad stanovenou pracovní dobu se poskytne náhrada v rozsahu a za podmínek, které stanoví příslušný ministr v dohodě s ministrem financí a s příslušným orgánem Revolučního odborového hnutí.“

Čl. III.

Zákonné opatření předsednictva Národního shromáždění č. 59/1955 Sb., o platových poměrech soudců, prokurátorů a právních čekatelů (platový řád), se mění takto:

1. § 3 zní:

„Systemisace stanoví osobní stavy soudců a prokurátorů a jejich platy podle společenského významu, obtížnosti a rozsahu úkolů jimi obstarávaných tak, že stanoví

a) nomenklaturu funkcí a funkčních platů s charakteristikou funkční činnosti, jakož i délku justiční praxe, pokud je předpokladem pro zastávání stanovených funkcí (kvalifikační předpoklady),

b) celkový počet funkčních míst a druh funkcí podle nomenklatury funkcí a funkčních platů,

c) celkový náklad na funkční platy.“

2. § 4 odst. 1 zní:

„(1) O zvyšování kvalifikace soudců a prokurátorů a o jejich platových poměrech platí přiměřeně ustanovení §§ 5, 6, § 7 odst. 1 až 3, §§ 8 až 10, 14, 16, 17, 19 až 21 vládního nařízení č. 17/1954 Sb., o platových poměrech zaměstnanců státního aparátu.“

Čl. IV.

Vládní nařízení č. 27/1951 Sb., o řízení státní mzdové politiky a zřízení státní mzdové komise, se mění takto:

§ 5 zní:

„Jednotliví ministři jsou v oboru své působnosti odpovědní za provádění mzdové politiky v rámci směrnic vydaných vládou nebo státní mzdovou komisí. Ústřední úřady postupují při provádění mzdové politiky v dohodě s příslušnými orgány Revolučního odborového hnutí. Blížší předpisy o působnosti ústředních úřadů při provádění mzdové politiky vydá vláda.“

Čl. V.

Ministr financí se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění vládního nařízení č. 17/1954 Sb., o platových poměrech zaměstnanců státního aparátu, jak vyplývá z čl. II tohoto zákonného opatření.

Čl. VI.

Pro zaměstnance v osobních stavech systemisovaných podle dosavadních předpisů zůstávají až do nové systemisace podle čl. II, po případě podle čl. III tohoto zákonného opatření v platnosti dosavadní platové úpravy.

Čl. VII.

Toto zákonné opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je všichni členové vlády.

Zápotocký v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Dolanský v. r.	Tesla v. r.
Kopecký v. r.	Uher v. r.
Ing. Jankovcová v. r.	Beran v. r.
Poláček v. r.	Jonáš v. r.
Barák v. r.	Reitmajer v. r.
Ing. Šimůnek v. r.	Dr. Škoda v. r.
Dr. Kyselý v. r.	Bukal v. r.
Plojhar v. r.	Dvořák v. r.
Dr. Šlechta v. r.	Dr. Kahuda v. r.
Bakuša v. r.	generál plukovník Lomský v. r.
David v. r.	Dr. Neuman v. r.
Đuriš v. r.	Ouzký v. r.
Krajčír v. r.	Pospíšil v. r.
Krosnář v. r.	Ing. Púčik v. r.
Machačová v. r.	Dr. Vlasák v. r.
Dr. Nejedlý v. r.	Zatloukal v. r.

61.

Zákonné opatření předsednictva Národního shromáždění

ze dne 13. prosince 1956

o těžbě rašelin.

Předsednictvo Národního shromáždění republiky Československé usneslo se podle § 66 ústavy na tomto zákonném opatření:

§ 1.

Úvodní ustanovení.

Vzrůstající potřeba rašelin jako důležité suroviny pro naše hospodářství a vliv pozemků s ložisky rašelin (dále jen „rašeliniště“) zejména na vodohospodářské poměry vyžadují, aby těžba rašelin byla prováděna plánovitě a intenzivně a přitom co nejhospodárněji a aby při ní bylo dbáno potřeb zemědělského, lesního a vodního hospodářství, jakož i zájmů zdravotnických a aby rašeliniště byla po skončení těžby nejúčelnějším způsobem asanována, a to především rekultivací.

Orgány příslušné k řízení těžby rašelin.

§ 2.

(1) Těžbu rašelin plánovitě řídí ministerstvo zemědělství a lesního hospodářství, které k tomu cíli zejména organizuje výzkum a průzkum rašelinišť a stanoví na základě výsledků průzkumu směrný plán využití rašelinišť.

(2) Výkonné orgány krajských národních výborů zejména

- a) schvalují projekty a plány těžby rašelin a rekultivace rašelinišť (dále jen „projekty a plány“) a povolují těžbu;
- b) vykonávají bezprostřední dohled na správné provádění těžby rašelin a rekultivace rašelinišť;
- c) mohou nařídit těžebnímu podniku, aby zastavil těžbu, porušuje-li opětovně podmínky stanovené pro těžbu rašelin a rekultivaci rašelinišť nebo vyžadují-li to hospodářské důvody anebo jiný obecný zájem.

(3) Výkonný orgán krajského národního výboru schválí projekt a povolí těžbu rašelin v území, kde jsou ložiska nerostů, jejichž vyhledávání a dobývání je podrobena dozoru státní báňské správy, v dohodě s příslušným orgánem této správy.

§ 3.

(1) Při ministerstvu zemědělství a lesního hospodářství se zřizuje poradní sbor. Úkolem poradního sboru je zejména vyjadřovat se k návrhům směrného plánu využití rašeliníšť a k návrhům prováděcích předpisů (§ 8).

(2) Členy poradního sboru jsou zástupci zúčastněných ústředních úřadů (orgánů) a vědeckých institucí.

(3) Podrobnosti o působnosti a organizaci poradního sboru stanoví prováděcí předpisy.

§ 4.

Osoby pověřené plněním úkolů při průzkumu rašeliníšť a při dohledu na správné provádění těžby rašelin a rekultivace rašeliníšť, které se prokáží potvrzením příslušného orgánu, po případě též povolením podle zvláštních předpisů, jsou oprávněny vstupovat na nemovitosti a do objektů a zařízení, provádět v nich potřebné práce, průzkum nebo dohled, odebírat v potřebném množství vzorky pro konané šetření a požadovat potřebné doklady a údaje.

Těžba rašelin.

§ 5.

(1) Těžbu rašelin provádějí výhradně organizace, kterým těžbu povolil výkonný orgán krajského národního výboru (dále jen „těžební podniky“); přitom se těžební podnik řídí schváleným projektem a plánem, po případě podmínkami stanovenými pro těžbu rašelin a rekultivaci rašeliníšť.

(2) Těžební podnik je povinen zařídit vypracování projektu a plánu; projekt a plán musí být vypracovány tak, aby těžební postup usnadňoval nejrychlejší a nejehospodárnější asanaci rekultivací.

§ 6.

Nemovitosti a práva, jichž je třeba k uskutečnění směrného plánu využití rašeliníšť, lze vyvlastnit, nedojde-li s vlastníkem k dohodě; vyvlastněna však nemohou být rašeliníště, která jsou družstevním vlastnictvím nebo která byla sdružena k společnému družstevnímu hospodaření. O vyvlastňovacím řízení a náhradě za vyvlastnění platí obdobně předpisy o územním plánování a výstavbě obcí.

§ 7.

(1) Těžební podnik odpovídá za provádění těžby a rekultivace podle schváleného projektu a plánu a podle podmínek stanovených pro těžbu rašelin a rekultivaci rašeliníšť.

(2) Po dobu těžby je těžební podnik povinen pečovat o údržbu místních cest k rašeliníštím, pokud jich převážně užívá.

(3) Po ukončení těžby je těžební podnik povinen provést půdní úpravy nutné k rekultivaci určené projektem a plánem. Ostatní práce spojené s rekultivací, jako na př. osetí a osázení, provede ten, kdo bude pozemku po rekultivaci užívat.

§ 8.

Prováděcí předpisy.

(1) Předpisy k provedení tohoto zákonného opatření vydá ministerstvo zemědělství a lesního hospodářství v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány

(2) V předpisech vydaných podle odstavce 1 lze také:

- a) stanovit pro rašeliníště, u nichž je to odůvodněno jejich malou rozlohou, mocností rašelinové vrstvy nebo nepatrným hospodářským či jiným významem, odchylky od ustanovení tohoto zákonného opatření, po případě taková rašeliníště z jeho platnosti vyjmout;
- b) přenést plnění některých úkolů ministerstva zemědělství a lesního hospodářství na příslušné vědecké instituce.

§ 9.

Přechodná ustanovení.

Podnik, který těžil rašeliny před účinností tohoto zákonného opatření, může v těžbě pokračovat, je však povinen oznámit to ve lhůtě jednoho měsíce ode dne, kdy toto zákonné opatření nabývá účinnosti, příslušnému výkonnému orgánu krajského národního výboru a předložit mu ve lhůtě, kterou stanovil, projekt a plán ke schválení; včasné oznámení nahrazuje povolení těžby rašelin.

Závěrečná ustanovení.

§ 10.

Toto zákonné opatření se nevztahuje na rašeliniště prohlášená za přírodní léčivý zdroj podle zákona č. 43/1955 Sb., o československých lázních a zřídlech.

§ 11.

Toto zákonné opatření nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1957; provede je ministr zemědělství a lesního hospodářství v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Dolanský v. r.

Tesla v. r.

Kopecký v. r.

Uher v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Beran v. r.

Poláček v. r.

Jonáš v. r.

Barák v. r.

Reitmajer v. r.

Ing. Šimůnek v. r.

Dr. Škoda v. r.

Dr. Kyselý v. r.

Bukal v. r.

Plojhar v. r.

Dvořák v. r.

Dr. Šlechta v. r.

Dr. Kahuda v. r.

Bakuša v. r.

generál piukovník Lomský v. r.

David v. r.

Dr. Neuman v. r.

Đuriš v. r.

Ouzký v. r.

Krajčír v. r.

Pospíšil v. r.

Krosnář v. r.

Ing. Půčik v. r.

Machačová v. r.

Dr. Vlasák v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Zatloukal v. r.

62.

Vyhláška ministra financí

ze dne 23. prosince 1956

o úplném znění vládního nařízení č. 17/1954 Sb., o platových poměrech zaměstnanců státního aparátu.

Podle čl. V zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 60/1956 Sb., jímž se mění některé předpisy o platových poměrech státních zaměstnanců a o působnosti ministrů a ústředních úřadů při provádění státní mzdové politiky, vyhláшуji v příloze úplné znění vládního nařízení č. 17/1954 Sb., o platových poměrech zaměstnanců státního aparátu, jak vyplývá z čl. II tohoto zákonného opatření.

Đuriš v. r.

Příloha vyhlášky č. 62/1956 Sb.

Vládní nařízení

ze dne 12. února 1954 č. 17/1954 Sb.,

o platových poměrech zaměstnanců státního aparátu, ve znění vyplývajícím ze zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 60/1956 Sb.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 14 odst. 1 zákona č. 2/1954 Sb., o státním plánu rozvoje národního hospodářství republiky Československé na rok 1954:

§ 1.

Základní ustanovení.

(1) Náš lidově demokratický stát plní při budování socialismu významné hospodářsko organizační a kulturně výchovné úkoly. Na plnění těchto velikých úkolů se podstatnou měrou podílí státní aparát. Úkoly státního aparátu při výstavbě socialistického řádu, zejména organizace hospodářství a všestranné rozvíjení kulturně výchovné činnosti na

nových socialistických zásadách, jsou velmi složité a kladou vysoké požadavky a nároky na politickou a odbornou úroveň pracovníků státního aparátu.

(2) Jedním z hlavních předpokladů pro zlepšení práce státního aparátu je hmotné zainteresování jeho pracovníků na nepřetržitém růstu jejich politické a odborné úrovně a v souvislosti s tím i na lepších výsledcích jejich činnosti.

(3) Proto se platové poměry pracovníků státního aparátu, v souladu se socialistickou zásadou určování odměny za práci podle její jakosti, jejího množství a společenského významu, upravují na základě systemisace osobních stavů, funkčních míst a funkčních platů.

§ 2.

Rozsah platnosti nařízení.

(1) Toto nařízení se vztahuje na zaměstnance rozpočtových organizací s výjimkou

- a) příslušníků závodních jednotek požární ochrany z povolání a státního požárního dozoru, členů závodní stráže a zaměstnanců v zařízeních společného stravování,
- b) zaměstnanců, kteří u organizací plnicích kulturní, sociální nebo jiné zvláštní úkoly konají odborné práce (pedagogické, zdravotnické, umělecké a vědecké) přímo souvisící s plněním těchto úkolů,
- c) soudců, prokurátorů a právních čekatelů,
- d) dělníků zaměstnaných u organizací s činností převážně hospodářské povahy.

(2) Toto nařízení se nevztahuje na zaměstnance rozpočtových organizací v oboru ministerstva národní obrany; v oboru ministerstva vnitra se vztahuje pouze na zaměstnance civilních složek.

§ 3.

Systemisace osobních stavů, funkcí a funkčních platů.

Systemisace stanoví osobní stavy zaměstnanců a jejich platy podle obtížnosti, rozsahu a společenského významu úkolů jimi obsta-

rávaných tak, že pro jednotlivé rozpočtové organizace, po případě pro určité skupiny těchto organizací nebo pro jednotlivé skupiny zaměstnanců stanoví

- a) nomenklaturu funkcí a funkčních platů s charakteristikou funkční činnosti a předpoklady potřebnými pro zastávání stanovených funkcí (kvalifikační předpoklady),
- b) celkový počet funkčních míst a druh funkcí podle nomenklatury funkcí a funkčních platů,
- c) celkový náklad na funkční platy.

§ 4.

Ustanovování zaměstnanců na funkční místa.

(1) Zaměstnance lze ustanovit toliko na volné funkční místo.

(2) President republiky ustanovuje a odvolává přednosty diplomatických misí, náměstky ministra-předsedy státního úřadu plánovacího, předsedu státního úřadu statistického, vedoucího sekretariátu presidenta republiky a ostatní vedoucí zaměstnance kanceláře presidenta republiky. Vedoucího úřadu předsednictva vlády, náměstky ostatních ministrů, zmocněnce ministra státní kontroly pro Slovensko a vedoucí (předsedy) úřadů postavených na roveň ústředním úřadům s výjimkou předsedy státního úřadu statistického ustanovuje a odvolává vláda.

(3) Zaměstnance na ostatní funkční místa ustanovuje a z nich odvolává, pokud není dále stanoveno jinak, vedoucí rozpočtové organizace, spravující příslušný systemisovaný osobní stav, nebo orgán jím k tomu zmocněný. Vedoucího organizace ustanovuje a odvolává vedoucí přímo nadřízené organizace. Příslušný ministr (vedoucí ústředního úřadu) může si vyhradit ustanovování zaměstnanců na určité důležité funkce u organizací jemů podřízených a odvolávání z nich.

(4) Předpisy o ustanovování a odvolávání hlavních (vedoucích) účetních a ostatních pracovníků účtáren zůstávají nedotčeny.

§ 5.

Zvyšování odborných znalostí
zaměstnanců.

Vedoucí jednotlivých rozpočtových organizací a vedoucí jejich organizačních složek jsou povinni všestranně se starat o stálé zvyšování politické a odborné úrovně zaměstnanců, zejména jsou povinni organisovat ve spolupráci s orgány Revolučního odborového hnutí odborné kursy, semináře a jiné vhodné způsoby školení, které by zaměstnancům umožnily doplnit si potřebné znalosti, a na základě pravidelného hodnocení pracovních výsledků zaměstnanců soustavně pečovat o jejich správné rozmístění.

Funkční plat.

§ 6.

Funkční platy se stanoví podle zásad uvedených v § 3 pro jednotlivá funkční místa zásadně platovým rozpětím.

§ 7.

(1) Výši funkčního platu určí jednotlivému zaměstnanci v rámci stanoveného platového rozpětí orgán příslušný k ustanovení zaměstnance s přihlédnutím k rozsahu a obtížnosti vykonávané funkce, k jeho odborné kvalifikaci a k dosavadním výsledkům jeho činnosti. Pokud je podle platných předpisů příslušna k ustanovení zaměstnance vláda, určuje výši jeho funkčního platu příslušný člen vlády. Zaměstnanec, který nespĺňuje stanovené kvalifikační předpoklady, se určí funkční plat zpravidla dolní hranicí platového rozpětí a nad tuto hranici jen úměrně k stupni dosaženého vzdělání a praxe s přihlédnutím k pracovním výsledkům.

(2) Funkční platy musí být určeny tak, aby celkový náklad na funkční platy systemisovaný podle § 3 písm. c) nebyl překročen.

(3) Zaměstnanec, který nespĺňuje kvalifikační předpoklady pro nedostatek vzdělání, se určí při ustanovení na funkční místo způsob, jak si má doplnit znalosti potřebné pro výkon příslušné funkce, a přiměřená lhůta k tomu.

(4) Absolventům škol, ustanoveným bez předchozí praxe, se funkční plat stanoví v rámci zvláštních sazeb pro to určených (nástupní plat). Výši nástupního platu a délku doby, po kterou nástupní plat přísluší, stanoví nomenklatura funkcí a funkčních platů.

§ 8.

Funkční plat spojený se zastáváním funkčního místa, na které byl zaměstnanec ustanoven, přísluší ode dne nastoupení tohoto místa, jde-li o zaměstnance nově ustanoveného. Při změně funkčního platu zaměstnanec přísluší mu funkční plat v nové výši od prvního dne měsíce následujícího po dni, kdy nastala skutečnost odůvodňující tuto změnu (při změně výše platu v rámci platového rozpětí od prvního dne měsíce následujícího po dni rozhodnutí), a je-li tímto dnem první den v měsíci, již od tohoto dne. Byl-li však zaměstnanec přeřazen na funkční místo s nižším funkčním platem proto, že zanedbal nebo porušil své povinnosti, přísluší mu nižší funkční plat ode dne přeřazení.

§ 9.

Osobní plat.

(1) Zvlášť vynikajícím odborníkům, kteří vykazují mimořádně úspěšné pracovní výsledky, může příslušný ministr (vedoucí ústředního úřadu) a u zaměstnanců národních výborů rada krajského národního výboru přiznat místo funkčního platu osobní plat.

(2) Nejvyšší hranici, do které lze přiznat osobní plat, a celkovou částku, o kterou lze pro poskytování osobních platů zvýšit celkový náklad na funkční platy, stanoví pro obor jednotlivých ústředních úřadů a pro aparát rad národních výborů všech stupňů v jednotlivých krajích vláda nebo orgán jí k tomu zmocněný.

§ 10.

Příplatek za zastupování.

Zaměstnanec, který na služební příkaz zastupuje zaměstnance na funkčním místě s vyšším funkčním platem po dobu delší 4 týdnů,

obdrží za dobu zastupování přesahující 4 týdny příplatek ve výši 15 % svého funkčního platu. Funkční plat s tímto příplatkem nesmí převýšit funkční plat, který by příslušel zastupujícímu zaměstnanci, kdyby byl ustanoven na příslušné funkční místo.

§ 11.

Nebezpečnostní příplatek.

Zaměstnancům, kteří trvale pracují v prostředí, v němž je mimořádně ohroženo jejich zdraví, lze přiznat nebezpečnostní příplatek podle míry ohrožení zdraví.

§ 12.

Práce v úkolové mzdě.

(1) U prací, u kterých jsou pro to technické předpoklady a kde by nebyla ohrožena jakost práce, se zavede práce v úkolové mzdě.

(2) Bližší předpisy vydá příslušný ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí a s příslušným orgánem Revolučního odborového hnutí; jde-li o předpisy platné pro obor více ústředních úřadů, ministerstvo financí v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a s Ústřední radou odborů.

§ 13.

Prémie.

Za prokazatelné úspory nebo lepší hospodářské výsledky, kterých zaměstnanci dosáhli svou zásluhou, mohou být poskytovány prémie podle zásad schválených vládou nebo orgánem jí k tomu zmocněným.

§ 14.

Jednorázové mimořádné odměny.

Za významné pracovní zásluhy, zejména za splnění důležitých úkolů nad rámec obvyklých povinností zaměstnance za zlepšení organizace práce nebo zavedení dokonalejších pracovních metod a za mimořádnou iniciativu v práci mohou být poskytnuty jednorázové mimořádné odměny.

§ 15.

Věcná plnění.

Věcná plnění lze přiznat jen potud, pokud jsou odůvodněna zvláštními pracovními výkony nebo zvláštními povinnostmi. Jinak lze zaměstnancům poskytovat věcná plnění jen za náhradu odpovídající jejich obecné ceně.

§ 16.

Práce přes čas a ve dnech pracovního klidu.

(1) Práci přes čas je práce, kterou koná zaměstnanec z nařízení vedoucího příslušné organizace nebo jeho odpovědného zástupce nad pracovní dobu stanovenou pro něho příslušnými předpisy pro období týdenní, a jde-li o zaměstnance pracujícího v pravidelných pracovních směnách v nepřetržitém provozu, pro období čtyřtýdenní. Do odpracované doby se přitom započítává i pracovní doba, po kterou zaměstnanec nemohl pracovat, za kterou mu však přísluší plat nebo peněžité dávky národního pojištění nemocenského.

(2) Práci přes čas lze nařídit jen výjimečně, je-li to nezbytně nutné k včasnému splnění nepředvídaných úkolů, k zajištění nerušeného nepřetržitého provozu nebo jde-li o neodkladné práce opravné nebo udržovací; nařídit práci přes čas pro splnění plánovaných úkolů lze toliko se souhlasem bezprostředně nadřízeného úřadu.

(3) Za nařízenou práci přes čas nebo v den pracovního klidu se poskytne náhradní volno v rozsahu doby odpracované přes čas. Peněžitou odměnu za tuto práci lze výjimečně poskytnout toliko v případech a ve výši stanovené vládou.

(4) Zaměstnancům ustanoveným na funkčních místech, pro která je vzhledem k povaze funkční činnosti těchto zaměstnanců stanoven funkční plat již s přihlédnutím k práci konané nad stanovenou pracovní dobu, se poskytne náhradní volno toliko za práci přes čas konanou v noci a ve dnech pracovního klidu.

(5) Za pracovní pohotovost nařízenou nad stanovenou pracovní dobu se poskytne náhrada v rozsahu a za podmínek, které stanoví

příslušný ministr v dohodě s ministrem financí a s příslušným orgánem Revolučního odborového hnutí.

§ 17.

**O d m ě n y z a v e d l e j š í č i n n o s t
v e s t á t n í s p r á v ě.**

Za činnost, kterou zaměstnanec vykonává ve vlastním nebo jiném oboru státní správy vedle všech úkolů odpovídajících funkčnímu místu, na které je zařazen, se poskytně zvláštní odměna.

§ 18.

**N á r o k n a f u n k č n í (o s o b n í) p l a t
p o d o b u n e p ř í t o m n o s t i v p r á c i.**

O nároku na funkční (osobní) plat po dobu nepřítomnosti v práci platí až do nové všeobecné úpravy dosavadní předpisy o poskytování základního platu po dobu této nepřítomnosti.

§ 19.

S p l a t n o s t p r a c o v n í c h p ř í j m ů.

Pracovní příjmy stanovené tímto nařízením jsou splatné pozadu ve lhůtách, které stanoví ministerstvo financí.

§ 20.

**D o p l a t k y a p ř e p l a t k y
n a p r a c o v n í c h p ř í j m e c h.**

(1) Nárok na pracovní příjmy se promíčuje ve třech letech ode dne jejich splatnosti

(2) Vracení neprávem vyplacených částek pracovních příjmů (přeplatků) lze požadovat, jen věděl-li zaměstnanec nebo musel-li z okolností předpokládat, že jde o částky nesprávně vyměřené nebo omylem vyplacené, a jen nejdéle za uplynulou dobu tří roků.

§ 21.

A d m i n i s t r a t i v n í s r á ž k y.

Pohledávky státu vzniklé z pracovního poměru nebo se zřetelem na něj lze uhrazovat administrativními srážkami z pracovních příjmů bez ohledu na předpisy o exekuci. Tyto pohledávky se uhradí přede všemi ostatními

i dříve zaznamenanými pohledávkami vyjma nárok na úhradu osobních potřeb ze zákona. Podrobnější předpisy vydá ministerstvo financí.

**P ř e c h o d n á a z á v ě r e č n á
u s t a n o v e n í.**

§ 22.

Převod zaměstnanců do platů stanovených tímto nařízením upraví vláda.

§ 23.

Platové poměry civilních zaměstnanců rozpočtových organizací v oboru ministerstva vnitra, na které se toto nařízení nevztahuje, a platové poměry civilních zaměstnanců v oboru ministerstva národní obrany upraví příslušní ministři v dohodě s ministrem financí a se souhlasem státní systemisační komise*) podle zásad tohoto nařízení a předpisů podle něho vydaných.

§ 24.

Dokud nebude provedena systemisace osobních stavů zaměstnanců jednotlivých rozpočtových organizací podle tohoto nařízení, řídí se platové poměry těchto zaměstnanců dosavadními předpisy.

§ 25.

Bližší předpisy k provedení tohoto nařízení, pokud se v něm nestanoví jinak, vydá vláda, po případě orgány, které k tomu zmocní.

§ 26.

T o t o n a ř í z e n í n a b ý v á ú č i n n o s t i d n e m v y h l á š e n í ; **) p r o v e d o u j e v š i c h n i č l e n o v é v l á d y .

*) Tato působnost státní systemisační komise přešla na státní mzdovou komisi (čl. III č. 4 písm. a) vyhlášky č. 175/1956 U. I., o statutu státní mzdové komise a působnosti státních orgánů při řízení a provádění mzdové politiky.

**) Ve znění zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 60/1956 Sb. nabývá vládní nařízení č. 17/1954 Sb. účinnosti dnem 23. prosince 1956 s tím, že pro zaměstnance v osobních stavech systemisovaných podle dosavadních předpisů zůstávají dosavadní platové úpravy v platnosti až do nové systemisace podle čl. II. tohoto zákonného opatření.